هیولای نُطق‌کش شبه‌روشنفکری

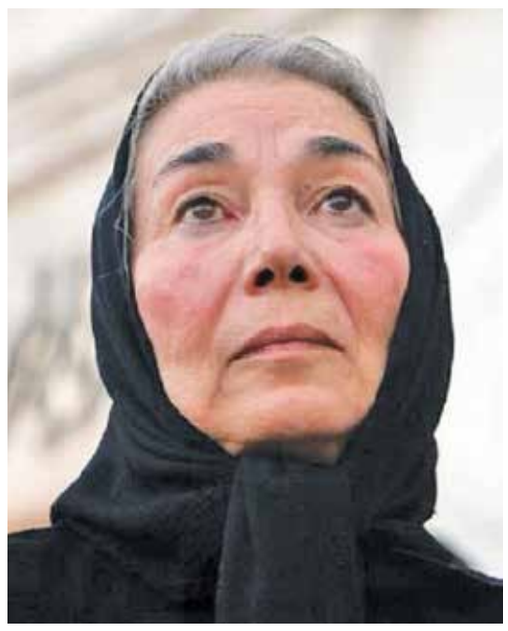

هیولای نُطق‌کش شبه‌روشنفکری، وجود تفکری غیر از طرز تفکر خود را برنمی‌تابد و برای سرکوب کردن آن از هیچ ترفندی مضایقه نمی‌کند

فرهنگی

شامگاه شنبه دوم دی‌ماه همزمان با برگزاری مراسم اختتامیه هفدهمین جشنواره سینما حقیقت، خبری از محل برگزاری این رویداد مخابره شد و نام یکی از برگزیدگان به شکل ویژه بر پیشانی اخبار حوزه فرهنگ و هنر قرار گرفت. تندیس فیروزه حقیقت در حالی به ناصر طهماسب اهدا شد که خبر درگذشت او همزمان رسانه‌ای شد. ناصر طهماسب یکم دی‌ماه فوت کرد و در سکوت خبری هم به خاک سپرده شد؛ خبری متأثرکننده که مرور خاطرات صدای استثنایی او بر آثار درخشان سینمای ایران و جهان را به همراه داشت. این خبر همچنین با واکنش‌ها و موضع‌گیری‌های مغرضانه و دور از فرهنگ ایرانی- اسلامی برخی جریان‌ها همراه بود؛ برخوردهایی که نمونه مشابه آن در ماه گذشته با زنده‌یاد پروانه معصومی تجربه شد و پیش از آن با خط و نشان کشیدن به اظهارنظر برخی چهره‌های فرهنگی در دیدار با مدیران دولتی یا اظهارنظرشان در مراسم فرهنگی دیده شد. احسان امی کارگردان «می ۱۹۶۸» که در اختتامیه جشنواره سینما حقیقت جایزه ناصر طهماسب را برای نریشن مستندش دریافت کرد در یادداشتی برای روزنامه ایران از واکنش برخی جریان‌ها با کینه‌های شخصی و سوگیری‌ها نسبت به درگذشت این هنرمند و نمونه‌های مشابه آن نوشته است که در ادامه می‌خوانید:

لولو سرخرمنی که دیگر کلاغ‌ها را هم به زحمت می‌ترساند

حال این روزهای عرصه فرهنگ و هنر کشور را شاید تنها با یک واژه بتوان توضیح داد: «آنکیزیسیون».

واژه‌ای که به معنای بازجویی و استنطاق است و ریشه آن به دادگاه‌هایی می‌رسد که با هدف تفتیش عقاید تشکیل می‌شدند و با مبنا قرار دادن عقایدی خاص، دیگران را به انحای مختلف و با شدیدترین وضع، سرکوب می‌کردند. شبیه به این اتفاق، که شروع آن در اروپا و به قرن سیزدهم بعد از میلاد برمی‌گردد، امروز از سوی جماعتی در کشور ما جریان دارد.

جماعتی که آرای خاص و عام را با شابلون کوته‌نظری خود انطباق می‌دهد و در صورت مشاهده کوچک‌ترین مغایرت، به سرعت دست به سلاح می‌برد. افراد را در یک زمان مجبور به توضیح و اعلام موضع می‌کند و در زمانی دیگر وادار به سکوت و کناره‌گیری. از ترور شخصیت ابایی ندارد و ارزشی برای صغیر و کبیر قائل نیست، اما ماهیت این جریانی که امروز سایه بی‌شکلش بر سر فعالان فرهنگی افتاده است، چیست؟ جریانی که خود را با زور و بی‌زحمت به روشنفکران الصاق می‌کند و مانند هیولایی یک سر و دوگوش، سعی دارد دیگران را از آینده‌ای نامعلوم بترساند. آینده‌ای که احتمالاً قرار است به دست همین جریان رقم بخورد و تحقق آن بی‌تردید مصداق روشنی است برای «سالی که نکوست...».

این همان جریانی است که بازیگران شرکت‌کننده در جشنواره فجر را مورد فحش و ناسزا قرار می‌دهد و حق شادی را از ورزشکاران سلب می‌کند.

از بهمن فرمان‌آرا بابت ملاقاتش با وزیر، توضیح می‌خواهد و مرضیه برومند را بابت بیان عقایدی شخصی، وادار به استعفا و کناره‌گیری می‌کند.

ناصر طهماسب را با پشتوانه فرهنگی و هنری بی‌بدیلش به کاسب‌کاری و صدافروشی متهم می‌کند و به پروانه معصومی انگ بازیگر حکومتی بودن می‌زند.

چطور می‌شود این کار را جماعتی انجام دهد که خود را در مقابله با دیکتاتوری معرفی می‌کند، حال آن که فعل‌شان ترجمان دیکتاتوری است.

بحث درباره درست بودن اندیشه یک طیف و نادرست بودن دیگری نیست. موضوع این است که هیولای نُطق‌کش شبه‌روشنفکری، وجود تفکری غیر از طرز تفکر خود را برنمی‌تابد و برای سرکوب کردن آن از هیچ ترفندی مضایقه نمی‌کند.

در چنین شرایطی است که شجاعت هنرمندانی چون پروانه معصومی و ناصر طهماسب و مقاومت در استقلال اندیشه، ماهیت پوشالی این هیولا را عیان می‌سازد. همان که در اوج خباثت، وقتی از حمله به زنده این بزرگان ناامید است بر مرده ایشان می‌تازد.

و لفظ هیولا تمجید است از این جریان و این پیکر بدقواره، مترسکی بیش نیست. لولو سرخرمنی که دیگر کلاغ‌ها را هم به زحمت می‌ترساند.

موج‌سواری گاه و بی‌گاه بر برخی ناآرامی‌ها در ادوار گذشته و بعد عقبگرد و خاموشی و نان به نرخ روز خوردن، رسم مألوف این جریان است و از این رو بعید نیست همان افرادی که امروز به دنبال تخریب هنرمندان برای رسیدن به اهداف خود هستند خیلی زود به گردونه فعالیت بازگردند.

و باید دید این بی‌معرفتی‌ها که بر تاریخ گذشت آیا باز هم تکرار می‌شود؟

حریم تئاترشهر، جدیدترین دستاویز مخالفان دولت برای تخریب

چرا موافقان دیروز، ناگهان مخالف شدند؟

محوطه پیرامونی مجموعه تئاترشهر در چند سال اخیر فضای آشفته‌ای به خود دیده است. از حجم بالای دستفروشان تا تردد و تجمع افراد متفرقه حول این مکان فرهنگی مهم، خدشه زیادی بر چهره تئاترشهر وارد کرده است. شرایط این روزهای این محیط فرهنگی به گونه‌ای است که دل و دماغ نمایش دیدن را از هر کسی می‌گیرد. بحث کشیدن حریم برای تئاترشهر از چند سال گذشته همواره مطرح بوده است. حضور آدم‌های غیرمرتبط با فضای تئاتر و هنر، محیط تئاترشهر را ناامن کرده است. تا به حال چندین مورد درگیری خشن و خونین در این منطقه رخ داده و موجب شده مجموعه تئاترشهر بی‌دفاع‌تر از همیشه، تنها نظاره‌گر اتفاقات زشت و غیرفرهنگی پیرامونش باشد.

تیراندازی مقابل تئاترشهر

به گزارش «ایران آنلاین»، نگاهی موردی به اتفاقات پیش آمده در مجموعه تئاترشهر هر شهروند آگاهی را متوجه حجم نابسامانی‌ها و زشتی‌ها در این منطقه می‌کند. مثلاً در تابستان سال ۱۳۹۸ بود که درگیری دو دستفروش با همدیگر، کار را به تیراندازی مقابل تئاترشهر کشاند تا فضایی از رعب و وحشت برای تماشاگران تئاتر ایجاد شود. همان زمان سعید اسدی، مدیر وقت تئاترشهر نسبت به وضعیت امنیتی اطراف تئاترشهر ابراز نگرانی کرد و گفت: «وضعیت امنیتی اطراف تئاترشهر نگران‌کننده است چون با سلاح سرد و نزاع خیابانی و حضور افرادی روبه‌رو هستیم که شأنیتی با این مجموعه فرهنگی ندارند و به طور سازماندهی شده در اینجا اقامت دارند.»

قمه‌کشی اراذل و اوباش

با وجود چنین اتفاق وحشتناکی، اما کاری برای امنیت تئاترشهر انجام نشد تا دو سال بعد، اراذل و اوباش در اطراف تئاترشهر با قمه و چاقو به جان همدیگر بیفتند و موجب ترس شهروندان شوند. بروز چنین حوادث و اتفاقاتی، بیش از گذشته، تأمین امنیت تئاترشهر را به عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز فرهنگی پایتخت در اولویت کاری مسئولان فرهنگی قرار می‌داد ولی در تمام این سال‌ها اتفاقی در این زمینه رخ نداد. در طول این سال‌ها رسانه‌های اصلاح‌طلب یکی از حامیان ایجاد حریم برای تئاترشهر بوده‌اند و همواره از فضای زشت و غیرفرهنگی اطراف تئاترشهر انتقاد کرده‌اند. سال ۱۳۹۹ یکی از روزنامه‌های اصلاح‌طلب در گزارشی ایجاد حریم در محوطه پیرامونی «تئاترشهر» را مسأله‌ای ضروری عنوان کرد و نوشت، هنرمندان بزرگ دنیای تئاتر مثل علی نصیریان، اکبر زنجانپور، رضا بابک و احترام برومند، به حمایت از این طرح برخاسته‌اند.

درخواست هنرمندان تئاتر برای ایجاد حریم

در آن گزارش علی نصیریان به عنوان یکی از پیشکسوتان تئاتر کشور درباره موضوع حریم تئاترشهر این‌گونه سخن گفت: «من خدمت شهردار محترم تهران ارادت دارم و ایشان در موارد متعدد بویژه فوت همسرم به من محبت داشته است. به همین دلیل استدعا می‌کنم، دستور بدهند حریم تئاترشهر مشخص و به حریمش رسیدگی شود تا این مجموعه محفوظ بماند». رضا بابک نیز در بخشی از این گزارش گفته بود: «اسم پارک مجاور تئاتر شهر، پارک دانشجو است ولی عملاً به پارک معتادان و دیگر اقشار مسأله‌دار تبدیل شده و این هیچ برازنده تئاترشهر نیست که اطرافش چنین وضعیتی داشته باشد.» ابراز چنین گلایه و ناراحتی‌هایی فقط به این گزارش در آن روزنامه معطوف نشد. در این سال‌ها بیشتر بزرگان تئاتر کشور در گفت‌وگوهای مختلف نسبت به وضعیت تئاترشهر ابراز نگرانی کرده و چشم‌انتظار یاری و مساعدت مدیران فرهنگی در این زمینه بوده‌اند.

باز شدن گره‌ای کور

ابراهیم گله‌دارزاده، رئیس مجموعه تئاترشهر در دی ماه ۱۳۹۹ به خبرگزاری ایسنا چنین گفته بود: «حدود دو دهه پیش بنا به تصمیم مدیران شهرداری آن دوران تصمیم بر این شد تا حصار فیزیکی تعیین‌کننده حریم این مجموعه با محیط مجاور برداشته شود. شرایطی که به دلیل تغییرات اجتماعی به وجود آمده ماجرا را به سمت دیگری سوق داد که موجب بروز آسیب‌های فراوانی در این ناحیه شد. به دلیل همین فقدان تعیین حریم امروزه شاهد تخریب و آسیب‌های متعدد فیزیکی به مجموعه هستیم. از این منظر لازم است با حمایت و همراهی وزارت میراث فرهنگی تعیین حریم تئاتر شهر محقق شود.» با وجود اتفاقات متعدد و پیگیری‌های متعدد هنرمندان، در طول این سال‌ها اتفاقی برای تئاترشهر نیفتاد تا سرانجام این گره کور به وسیله وزیر فرهنگ و ارشاد دولت سیزدهم باز شود. محمدمهدی اسماعیلی برخلاف مسئولان فرهنگی پیشین که کاسه چه کنم در دست می‌گرفتند و در نهایت کار خاصی انجام نمی‌دادند، خودش وارد میدان شد و کلنگ ایجاد حریم برای تئاترشهر را زد. اهالی تئاتر از اینکه این طرح سرانجام عملی شده، بسیار خوشحال شدند و ابراز امیدواری کردند تا محیط تئاترشهر بار دیگر فضایی امن و ایمن به خود ببیند. حمیدرضا نعیمی، بازیگر و کارگردان قدیمی تئاتر مثل دیگر هنرمندان این رشته از ایجاد حریم برای تئاترشهر ابراز خوشحالی کرد و چنین گفت: «نباید به حریم تئاترشهر با دید سیاسی نگاه کرد، باید نگاه کرد یکی از قدیمی‌ترین ساختمان‌های این شهر را چگونه حفظ کرد تا آیندگان هم سهمی از آن داشته باشند. کاری که کشورهای پیشرفته درخصوص حوزه فرهنگ و هنر می‌کنند اما اینجا با دید سیاسی که جدا از گفتمان روزانه‌مان نیست به مسأله نگاه می‌کنیم.»

با وجود تأکید هنرمندان و علاقه‌مندان تئاتر بر ایجاد حریم برای مجموعه تئاترشهر و دوری از نگاه سیاسی به این موضوع، بلافاصله پس از کلنگ‌زنی وزیر ارشاد، موجی از انتقاد و نارضایتی ابتدا در فضای مجازی و سپس در رسانه‌های رسمی به راه افتاد

خوشحالی اهالی تئاتر

اما با وجود تأکید هنرمندان و علاقه‌مندان تئاتر بر ایجاد حریم برای مجموعه تئاترشهر و دوری از نگاه سیاسی به این موضوع، بلافاصله پس از کلنگ‌زنی وزیر ارشاد، موجی از انتقاد و نارضایتی ابتدا در فضای مجازی و سپس در رسانه‌های رسمی به راه افتاد. منتقدان که تا دیروز بر لزوم اجرای حریم برای تئاترشهر اصرار داشتند، امروز به مخالفت با این طرح پرداختند. آنها چنین استدلال می‌کردند که نباید تئاترشهر را از بافت شهری و اجتماعی‌اش جدا کرد و در عرصه عمومی فاصله انداخت. این ایرادگیری و بهانه‌گیری‌های بدون اساس، بیشتر به دلایل سیاسی و جناحی صورت می‌گیرد و دلیل منطقی دیگری ندارد. همان کسانی که تا دیروز مدافع حریم برای تئاترشهر بودند حالا چون این اتفاق توسط وزیر فرهنگ و ارشاد دولت سیزدهم در حال رخ دادن است، لب به گله و شکایت باز کرده‌اند. قطعاً اگر این طرح در دولت‌های گذشته عملیاتی می‌شد آنها مدافع طرح می‌شدند و از مزایا و حسنات ایجاد حریم برای تئاترشهر سخن می‌گفتند اما چون این دولت مسأله‌ای فرهنگی و مهم را پیگیری کرده و به سرانجام رسانده، ناراحت هستند. بخشی از گروه‌های سیاسی به دنبال ایجاد این ذهنیت هستند که دولت فعلی با هنر و هنرمندان مشکل و ضدیت دارد در حالی که در واقعیت دولت در کنار هنرمندان ایستاده است و اقدامات تأثیرگذاری برایشان انجام می‌دهد.

همان‌طوری که سخنگوی شورای شهر اعلام کرده است حفظ حریم تئاترشهر جزو مطالبات هنرمندان بوده و پس از بهره‌برداری از این طرح، آنها با خیال راحتی می‌توانند به این منطقه رفت‌وآمد داشته باشند. همچنین به روی صحنه بردن تئاتر خیابانی که بسیاری از کارگردانان از انجامش در محوطه تئاترشهر ابا داشتند، می‌توانند دوباره با قدرت و بدون دغدغه و نگرانی انجام شود. در طرح تصویب شده فعلی، تمام جوانب به خوبی در نظر گرفته شده است. این طرح اختلالی در پارک دانشجو و محیط اطرافش ندارد و فقط امنیت محیط پیرامونی تئاترشهر را تأمین می‌کند. ضمن اینکه محمدجواد طاهری، مدیر مجموعه تئاترشهر هم تا حدود زیادی خیال شهروندان را از بابت حفظ هویت بصری و آسیب نرسیدن به ساختمان تئاترشهر راحت کرده است. طاهری در تازه‌ترین گفت‌وگویش در این باره چنین گفته است: «در جریان فرایند طرح تعیین حریم تئاترشهر، شاهد تعامل سازنده، مثبت و طولانی کارشناسان میراث فرهنگی با مجموعه تئاتر شهر بودیم، به طور قطع اجرای طرح تعیین حریم مجموعه تئاترشهر به نحوی پیش خواهد رفت که مانع بصری برای این عمارت ایجاد نشود.»

گزارش

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: سمفونی حاج‌قاسم هفته آینده رونمایی می‌شود

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از رونمایی سمفونی حاج قاسم در هفته آینده خبر داد و گفت: ما به وعده‌ای که به همه علاقه‌مندان حوزه موسیقی داده بودیم که برای چنین مناسبت‌هایی با تولیدات فاخر، ملی و مذهبی بتوانیم جریان موسیقی کشور را همراه کنیم، جامه عمل پوشاندیم. محمدمهدی اسماعیلی روز چهارشنبه در پایان نشست هیأت دولت در جمع خبرنگاران افزود: هفته آینده که به سالروز شهادت سیدالشهدای جبهه مقاومت حاج قاسم نزدیک می‌شویم، برای نخستین‌بار سمفونی ویژه حاج قاسم توسط دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تولید شده که اتفاق مهمی است و این سمفونی هفته آینده رونمایی خواهد شد.

اعداد بی‌نظیری در تاریخ سینمای کشور ثبت شد

وزیر فرهنگ همچنین در خصوص نیم‌بها شدن نرخ بلیت سینماها در دو روز و اینکه چنین اقدامی چه تأثیری می‌تواند در مصرف فرهنگی داشته باشد و بسته فرهنگی خانواده‌ها را شکل دهد، گفت: «در همین دو سه روز، رکوردها و اتفاق‌های ویژه‌ای و ثبت اعداد بی‌نظیری در تاریخ سینمای کشور رخ داد. فیلم بالای ۳۰۰ و ۲۰۰ میلیاردی و پویانمایی بالای ۵۰ میلیاردی را تجربه کردیم و عدد فروش سینماها به ۸۵۰ میلیارد رسیده است. پیش‌بینی ما این است که برای نخستین‌بار در تاریخ کشور میزان حضور تماشاگر در سینما و به تبع آن میزان فروش یک ثبت تاریخی خواهد شد.»

او افزود: «با توجه به استقبال بالایی که بویژه از سه‌شنبه‌هایی که نیم‌بها بود، داشتیم، همکارانم در سازمان سینمایی با همکاری اصناف، دوشنبه‌ها را نیز به صورت آزمایشی وارد کردند. از هفته آینده دوشنبه‌ها هم به صورت نیم‌بها در اختیار مردم قرار داده می‌شود. مردم دوست دارند در فضای پرشور و نشاط در سینما همراه با خانواده‌هایشان حاضر شوند و لحظات شعف‌برانگیزی را تجربه کنند که با اعتمادی که مردم به سینما پیدا کرده و با آن آشتی کردند، این شور و ذوق وجود دارد.» وزیر فرهنگ اظهار داشت: «ما ۵۷۰ سینما تحویل گرفتیم و هم‌اینک چند شهرستان آماده افتتاح سینماهای جدید هستند؛ در جیرفت و بم و شهرهای محروم در سیستان و بلوچستان که ان‌شاءالله این عدد در روزها و هفته‌ها و ماه‌های منتهی به پایان سال، عدد ۹۰۰ را پشت سر خواهد گذاشت.»

اخبار

«مرگامرگ» روی صحنه

نمایش «مرگامرگ» به نویسندگی مریم یاسین‌زاده و طراحی بهرام عباسی‌فرد و کارگردانی مشترک این دو، از یکشنبه دهم دی ماه در سالن اصلی تالار مولوی به تهیه کنندگی احسان حاجی‌پور رفت. این نمایش که یک اثر لابراتوری است پس از حدود سه سال تمرین آماده اجرا شده است. بازیگران این نمایش (به ترتیب حروف الفبا) آوا بهرامی، نازنین بهرامی، رضا جلایری، ابوالفضل خسروجردی، رضوان سراج، سهیل سلمانی، زهرا سوری، محمد طاهری، درسا علمی‌نژاد، حسام قهوه‌چی، غزل کوچک‌بیگ، مهدیه محمدی و فاطمه نصرتی هستند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: این قصه اولین مأموریت عزرائیل روی زمین است./ **روابط عمومی**

«باغ کیانوش» در تدارک جشنواره

فیلم سینمایی «باغ کیانوش» به کارگردانی رضا کشاورزحداد و تهیه‌کنندگی محمدجواد موحد بعد از چند ماه کار در لوکیشن‌های مختلف در تهران به پایان فیلمبرداری رسید. این فیلم که فرایند تدوین آن هم از مدتی پیش آغاز شده است این روزها در تدارک آماده‌سازی نهایی برای حضور در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر است. شهرام حقیقت‌دوست، علیرضا آرا، مجید پتکی، با حضور عباس جمشیدی‌فر بازیگران اصلی این فیلم را تشکیل می‌دهند. «باغ کیانوش» روایتی ماجراجویانه از واقعه‌ای در دهه ۶۰ دارد که داستان آن اقتباسی از کتابی با همین نام است و شهرهای همدان، تهران و شهرقدس لوکیشن‌های اصلی این فیلم بوده‌اند./ **روابط عمومی**

مسعود اطیابی: همه در این رونق شریکند

فرهنگی/ فروش کل سینمای ایران در نهمین ماه سال از مرز ۸۷۰ میلیارد تومان گذشت و در ۳ ماه باقی مانده سال تحقق وعده سازمان سینمایی مبنی بر ثبت رکورد فروش هزار میلیاردی دور از انتظار نیست. در میان فیلم‌های اکران شده امسال دو فیلم با جذب حدود ۱۲ میلیون مخاطب درفهرست پرمخاطب‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما قرار گرفته‌اند. دو فیلم «فسیل» با ۳۰۰ میلیارد تومان و «هتل» با مجموع فروش حدود ۲۰۰ میلیارد تومان برای سینمای ایران درآمدزایی داشته‌اند.

مسعود اطیابی کارگردان «هتل» در گفت‌وگویی روشن بودن چراغ سینما را به معنای زنده بودن جامعه تعبیر کرده و تزریق امید و نشاط را وظیفه عمومی سینماگران عنوان کرده است.

این آمار واقعاً عجیب و غریب است!

او که در سال‌های گذشته نیز با فیلم‌های «انفرادی» در سال ۱۴۰۱ و «دینامیت» در سال ۱۴۰۰ عنوان پرفروش‌های سال سینما را در اختیار داشت گفته است: «در طول تاریخ سینمای ایران، آماری شبیه امسال از حیث میزان مخاطب نداشتیم.

«عقاب‌ها» طی ۱۲ سال ۸ میلیون مخاطب داشت؛ برای مقایسه باید فقط میزان مخاطب سال اول را محاسبه کرد. افزون بر اینکه در آن زمان تلویزیون در بین مردم فراگیر نبوده؛ اکران آنلاین نبوده؛ در نتیجه کسی که می‌خواسته فیلم ببیند، به سینما می‌رفته است. مخاطب سینمای امسال بالای ۲۵ میلیون نفر است و این واقعاً آمار عجیب و غریبی است! همه در این رونق شریک هستند؛ از فیلمساز و مدیریت سینما گرفته تا وزارت ارشاد و سایر نهادهای مربوطه.»

چرا می‌خواهی مردم را شاد کنی؟

اطیابی در بخشی از صحبت‌هایش درباره مقایسه میزان فروش «بخارست» و «هتل» به هنرآنلاین توضیح داده است: «بخارست» در شرایط خاصی اکران شد و پس از ناآرامی‌های سال گذشته بالاجبار تن به اکران دادیم.

همچنین در آن شرایط امکان تبلیغات هم نداشتیم و عملاً هیچگونه تبلیغی برای آن انجام نشد؛ چرا که کسی جرأت نمی‌کرد به تبلیغ فیلم‌مان کمک کند.

به نحوی که حتی هیچ گوینده‌ای حاضر نشد برای تیزر «بخارست» نریشن بگوید! هنگام اکران «بخارست» از من می‌پرسیدند که چرا می‌خواهی مردم را شاد کنی؟ می‌گفتند اگر الان نشاط به مردم بازگردد، کار نظام تمام نمی‌شود (باخنده). با این استدلال معتقد بودند که باید در آن شرایط روحیه نشاط را در بین مردم نابود کنیم و از بین ببریم.

یکی از خدمت‌هایی که فیلم «فسیل» هم به خودش و هم به سینما کرد این بود که جامعه را به حقیقت خویش بازگرداند. تبلیغ می‌کردند و فراخوان می‌دادند که نوروز امسال عید نداریم ولی «فسیل» آمد و نگذاشت آن جریان ادامه پیدا کند.

خاطرم هست که در آن زمان تهیه‌کننده «فسیل» خیلی برای اکران این فیلم در نوروز مطمئن نبود.

از طرفی نزدیک به ماه رمضان بود و از سوی دیگر عده‌ای می‌گفتند شادی و نشاط نباید در جامعه باشد و.... زمانه را باید در نظر بگیریم. «فسیل» در زمانه‌ای روی پرده رفت که به رونق جریان سینما و بازگشت نشاط به جامعه کمک کرد.

حتی فیلم «هتل» هم امروز بخشی از موفقیتش را مدیون «فسیل» است.